

карса; за майсторотъ, що го училъ занаетъ и за учителъ отъ по кошулъ. Стигнешемъ у момчето сите дарови обесватъ на дзидза въвъ одалта, кѫде момчето имать обесени сите дарови, що му пратила момата. Имъ даваетъ да ручаетъ и момчето имъ целиватъ рѣка и ги служитъ по ракія (ако пієтъ). После момите пеятъ и играютъ оро така, що три пъти излегватъ на дворъ отъ вратата, и влегватъ на трето. Това съ каже Руба. *M. p. 518.*

Рубиѣ* с. с. **Рубія*** с. ж. (*roupiè et rouopia*, s. p. *Pièce de monnaie de l'Inde*) золотая монета: Хей фала ти стар егумен Славе, Да докараши четирийсе мъскій, Да товариши само сухо злато, Суо злато, се жълти жълтици Да докараши бще дѣвет мъскій Да товариши сйтни рубиета. *Пс. 21—2, 545.* Сарафинъ настойтель пакъ ще пробира испомежду училищни-ты лиры неговы-ты ексцизы рубиета и махмудіи та да гы дава на учителкъ-тъ срѣцъ заплатъ-тъ ѹ. *Л. Д. 1869 р. 156.* Руйно вино сумъ пило, Че имъ сабя остаифъ На сабя-та тестеме, На тестеме шамія, Во шамія рубія, на рубія златъ пирстенъ. *M. 487.* Па майка ю е турила На съко шиво рубія, На съкъй сачакъ маргаритъ. *Ч. 335.* И герданъть ми, и ривцето ми, и рубийките, и татови жълтици, и мамините парици... и... *З. 210.* **Рубенце** ум. с. с.: Годеникъ-тъ проважда подарки на годеници-тъ си съ поздравки: захары, лѣблкы, круши и дюлы, въ кои-то набожда по 4—5 рубенца. *Ч. 72.*

Рубъ с. м. рубецъ. **Рубък** ил. дл. обрубляю, дѣлаю рубецъ (въ шитье): Кошалъ піе, Тенка ленена. Рибове рѣби, Отъ голо злато, Тегели тегли, Отъ жълто злато. *B. 50.* ср. рѣбъкъ.

Рубо с. с. одежда, платье: Отключи си твои шаренъ ковчегъ, Иавади ми мое бѣло рубо. *M. 144.* Па съ свали во Стамболъ чаршія, Право тегли на беспистенджіи; Тамо кроить рубо калугерско. *M. 143.* Си отключи шарена ковчега, Си изваи рубо зетащинско. *M. 17.*

Руга с. ж. (ср. рус. руга, новоір. руга плата) плата: „Ти да ми платишъ ругата, Шо сумъ ти тебъ работаль Токму за деветь години, огъ ми пущиле брака ми, Ке одамъ да ме оженѣть“. *M. 394.*

Ругамъ ил. дл. ругаю кого: При мени да дойдешъ, Майка ке ми чзе, На мене ке руга. *B. 124.*

Руда с. ж. руда: Прѣсть-та, камъни-ти и всички руды щѣть да сѫ стопени отъ голѣмъ-тъ горищина. *Л. Д. 1872 р. 64.*

Рударски пр. выѣлываемый изъ руды: Тие народи сѫ доставиле на грѣците вино и робе и добивале сѫ отъ тѣхъ въ размѣна рударски произведения и добитакъ. *З. 92.*

Рударъ с. м. рудоношъ: Зехъ, като рудари-ти, да копашть ватъ у земѣ-тъ ходница и проходы. *Л. Д. 1874 р. 120.*